

**داستانی شیخ به دره دین
کورپی قازی سیمانوه**

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زه‌دین

سه‌رنووسیار: به‌دران شه‌همه‌د هه‌بیب

***

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولیر

نازم حیکمہت

داستانی شیخ بہادر دین

کوری قازی سیماونہ

گورینی:

شوکور مستہفا

ناوی کتیب: داستانی شیخ به دره دین کوری قازی سیماونه
نووسینی: نازم حکیمهت
گۆرینی: شوکور مستهفا
بلاو کراوهی ئاراس- ژماره: ۹۷۲
دهرهینانی هونه ریی ناوهوه: ئاراس نه کرهم
به رگ: مه ریه م موته قییان
چاپی دووهم: هه ولیر، ۲۰۱۰
له به رپوه به رایه تیی گشتیی کتیبخانه گشتییه کان له هه ولیر ژماره ۲۱۷ ی
سالی ۲۰۱۰ ی دراوه تی

نازم حیکمەت شاعیری گەورەى چەرەخان

یەشار کەمال

من بزنام لە پێشدا لە داستانەکەى شىخ بەدرەدینی کورى قازى سىماقنار
تۆ هەلچوو. ئیلیاده و ئۆدیساش کە بەشاکارتىن داستانى دنیا لە قەلەم
دەدرى ھەر لەو خاکەدا لەدایک بوو و پىرۆکە بوو و نیویانگى دەرکردوو و
ژیاو. ھەندى پارچەى ئیلیاده و ئۆدیساش تا ئیستاش بەسەر زارى خەلکەوھن
و دەلیین و دەلیینەو.

چىرۆکەکانى (خالە قۆرقوت) چەند بەشىکن لە داستانى گەورە کە تا
ئىستا ماونەتەو. کوپر ئۆغلۆش ھەر لەو بابەتەى. لە پۆژھەلاتى ئەنەدۆلى، لە
باشوورى، تا ئەو پۆش داستان ھەر دەگوترى. ئەوھش وەنەبى یەک دوو،
کۆمەلى داستان بەسەر زارانەو دەگەرى.

سەرزەمىنى ئەنەدۆل سەرزەمىنى داستانى دنیایە. سەرزەمىنى
دەولەمەند، سەر بەگۆبەند و خاوەن کەسىەتیی خۆیەتى، نابى داستان، بەو
پىودانە تەسکەى مېژوونوسانى ئەدەب دەلین: بىپورى. ھەلەبە. داستان لە
ھەموو چەرخیکدا ھەبە و دەشبى. داستان چاخى بۆ نیبە. لە ھەر چەرخیکدا،
لە ھەر خاک و مەلەندىکدا کارەسات و ھەراوھۆریای گەورە و بەرفەرەوان
بقەومى داستانیش لەوى سەر ھەلەدا. جا نازم حیکمەتیش گەورەترین
ئالقیەى نەرىتى داستانىژى ئەنەدۆلە لە چەرخى ئەو پۆماندا.

گوتم نازم حیکمەت لە شىخ بەدرەدینەو تۆ هەلچوو. نازم حیکمەت ھەرکە
پتوھندى لەگەل ئەنەدۆلدا رۆنا و رۆنەنا، ناچار لە شىعەرىشدا پتوھندى لەگەل

داستانبیتژیدارونا. شاعیریکی جیهانی له کیشی نازم حکیمت ناچار بوو به ئاکامی گورهی خوئی بگا، جا به راستی و اشی کرد و گهیشتیش. له نه ریتی گورهی خویدا به رهه میکی، که بۆ یه کهم جاری سوود لی وه رگرت داستانی شیخ به دره دین بوو. له شیخ به دره دیندا یه کسه ره له شیعرهکانی پیشووی هه لده بری و ئه و داستانه به ره و لووتکه و ترۆپکی شاعیریکی گورهی هه لده کشین. داستانی شیخ به دره دین، به زمانه وه، به بنیاده وه، به دامه زاننده وه داستانیکی پیکه ل و کوک و ته و اه و که رهسته خو شه کردن و خو ئاماده و ته یار کردنیکه بۆ داستانه که ی دوایی. (چهند دیمه نیکی ئینسانانی ولاتی من) داستانی ئه و چه رخی ئه و ورۆیه.

ئه و داستانه ئینسانانی تورکیا و هه موو دنیا ی هاتووته نیو. له و داستانه گوره یدا له گه ل خه لکی هه ژاری لادیی ئه و چه رخی، له گه ل سه ربازان، له گه ل چه وساوان، له گه ل چه وسینه راندا ده ژین. زمانی ئه و داستانه ئه و زمانه یه که یونس و قه ره ج ئو غلۆ و دادل ئو غلۆ و پیر سو لتان عه بدال و خه لک پیی داخیون. زمانی داستانه که وه کو خه لک پیی ده دوین ره وان و بی گرفت نووسراو هته وه. زمانی رۆژانه ی خه لکه. جا زمانی هه موو داستانهکانی دنیا ش هه ره به و زمانه گوتراون، که خه لکی ره مه کی، رۆژانه، قسه ی پی ده که ن. ئه مه له داستانی ماناسیشدا هه ره وایه، له داستانی ئیلیاده و ئو دیساشدا هه ره به و ره نگه یه. له داستانی مه م و زینیشدا هه ره وایه. ئه وانه پییان وایه داستان زمانیکی تایبه تی خوئی هه یه به هه له ده چن.

نازم حکیمت چاک بۆ داستان چوو، زۆری له سه ر داستان کار کردووه، دهستی له سه ر ئیش و ئازاری هه موو لایه کی داستان داناوه و شاگردی هه موو داستانبیتژانی کردووه و پر به پیستی نه ریت و لیهاتووی خو شی وه کو مامۆستا داستانبیتژه گورهکانی گهیشتووته ترۆپکی داستانبیتژی. ژیا نی داستانبیتژ له نیو ژیا نی کو مه لانی خه لکدایه. داستانه که له نیو جه رگه ی ژیا نی خه لکدا رۆ ده نی. ژیا نی نازم حکیمه تیش به و ره نگه بوو.

رۆژیکیان به نازم حکیمه تم گوت:

«ئەگەر زىندان نەبووايە، ئەم داستانە گەورەيە دەبوو؟»

گوتى:

«لەوانە بوو شتىكى دىكە بووايە، بەلام داستان نەدەبوو. ئەو داستانەمان لە زىندان ھەموو پىكەو نووسى. من لەوانم دەپرسى و ئەوان ولەمیان دەدامەوہ. ھەرچىيەكم دەنووسى بۆم دەخویندەنەوہ. ئەو داستانە بەو چۆرە نووسرايەوہ.»
خۆ ئەوانەي خەرىكى ئەدەبىياتن دەزانن داستان بەو رەنگە لەدايك دەبى.
داستان خەلك لەگەل ھونەرمەندەكانيدا پىكەو دەپھۆننەوہ.

منىش گوتم:

«ئەگەر زىندانىش نەبووايە، تۆ رىگاي ئەووت دەدۆزىيەوہ كە بەو خەلكە بگەي و ئەم داستانە دارپىژى.»

پىاوئىكى زۆر بى ھەوا بوو. ولەامى ئەو قسەي نەدامەوہ. پاش چەند رۆژئىك، جا يا بىرى لى كردبووہوہ، يا لە بابەتتىكى دىكەوہ لەلارا وەبىرى ھاتبووہوہ، گوتى:

«ئەگەر ژيانم لە زىندان نەبردبا سەر من وا نەدەبووم، لەوانە بوو شاعىرئىكى چاترم لى ھاتبا بەرھەم.»

من سەرسام بووم. پىاوئىكى وەكو نازم بلى شاعىرئىكى چاترم لى ھاتبا بەرھەم. لە يونس بەملاوہ گەورەترىن شاعىرى مىللەتتىك، يەكى لە ھەرە ترؤپكى شاعىرانى چەرخەكان...

بۆرجوازي، بۆرجوازي نىيە، گەورەترىن شاعىرى مىللەتى توركى سەركوت كرد، دەربەدەرى كرد. ناچارى كرد لە ولاتى بىبابانيدا بە نامرادى سەر بنىتەوہ. ئەم چىنە بۆچى ئەوئەندە دوژمنى نازم بوو؟ ھەر بۆ تاوانباركردنى ئەم ھەموو مەحكەمە و مەحكەمەكارىيە ساختانەي بۆچى پى دەكرد؟ چونكە ئەم چىنە دوژمنى زانا و نەزانى مىللەتى توركە. دوژمنايەتتى گەورەترىن شاعىرى مىللەتتىك واتە دوژمنايەتتى سامانى ئەو مىللەتە و خۆيەتى.

ئەو دژئوى و خراپەيەي دوژمنانى مىللەت لەگەل نازم حىكمەتدا كرديووانە

تا دنیا ماوه په‌له‌یه‌کی ره‌ش و چلک‌نه به رووی میژوومانه‌وه.
تا میلله‌تی تورک له‌سه‌ر دنیا بمینئ‌ئو داستانه‌ گه‌وره‌یه‌ی نازم‌ حیکمه‌ت
له‌ گوئ‌ئ‌اگردانان ده‌خوینیت‌ه‌وه و به‌ره‌و نه‌وه‌کانی میلله‌تی تورک پشتا‌و‌پشت
تووک نفرین له‌و دوژمنانه‌ ده‌کهن که‌ ئه‌و خراپه‌ ناپیا‌وانه‌یان له‌گه‌ل نازم
حیکمه‌تا کرد.

زیندوو‌بوونه‌وه‌ی مه‌حکه‌مه‌که‌ی نازم‌ حیکمه‌ت، پاکانه‌ی نازم‌ حیکمه‌ت پوژئ‌ئ
دئ‌ئ‌ ببی‌ به‌ تاوانبارکردنی ئه‌وانه‌ی که‌ به‌و ده‌رده‌یان برد و دادی تورکیان له‌و
تۆمه‌ته‌ گه‌وره و گرانه، له‌ تۆمه‌تی ده‌ست له‌گه‌ل بورجواز تیکه‌ل‌کردندا پرزگار
بکا. ده‌نا، تا میلله‌تی تورک بمینئ‌ئو، هیچ‌که‌سی، له‌ هیچ‌کاتیکدا، له‌ هیچ
چه‌رخیکدا هیزی به‌وه‌دا ناشکی نازم‌ حیکمه‌ت تاوانبار بکا.

به‌یان ژماره ۳۵ نیسانی سالی ۱۹۷۶ی زاینی

نامیلکه‌ی «بهدردینی»^(۱) کورپی قازی سیماونه» - ناوی، محهمه‌د شهره‌فهدین

(۱) شیخ به‌دردین - که میژووی له‌دایک‌بوونی به‌ته‌واوی یه‌کلا نه‌بووه‌ته‌وه (به‌مه‌زنه‌له ۱۳۴۴‌دا له‌دایک‌بووه) و له ۱۴۲۰‌دا مردووه، فه‌یله‌سووف و مه‌لای تورکانه. سه‌بارت به‌وه، که به‌مه‌زنه‌له، له شارۆک‌ه‌ی (سیمای) سهر به‌ناوچه‌ی کوتاهییه له‌دایک‌بووه، به‌نازناوی به‌دردینی سیمای ناوبانگی پ‌ویش‌تووه. قازبی سیماونه، کوری ئیسرائیله.

شیخ به‌دردین ده‌یگوت مرۆی هه‌موو سهر زه‌وی به‌بی ره‌چاوکردنی پ‌پ‌رۆ و ئاین، ده‌بی هه‌موو یه‌کسان و به‌را به‌ر بن و له سه‌رتۆپی دارایی و زه‌ویوزار و به‌ره‌م و داهاتدا ده‌بی هاو به‌ش و یه‌ک مال و یه‌ک کیسه‌ بن، هیندی شت که ههر له‌خۆرا حه‌رام کراون ده‌بی حه‌لال کرینه‌وه. ئه‌م بیه‌ر و ب‌روایه له‌ناو خه‌لکدا به‌به‌ربلاوی ته‌شه‌نه‌ی کرد و خه‌لک زۆری به‌په‌رۆش و هه‌لوه‌دا بوون و شیخ به‌دردین به‌مه‌بوو به‌پیشه‌وای یه‌که‌م بزواتی گه‌وره‌ی شو‌پ‌شی کۆمه‌لایه‌تی له‌میژووی تورکی عوسمانلیدا. =

ئەفەندىم دمخوتىندە، كە لە كولىيەى ئىلاھىيات، لە دارولفونون مامۇستاي مېژووى كەلام^(۱) بوو.

نامىلكە كە لە سالى ۱۹۲۵ (۱۳۴۱) دا لە چاپخانەى ئەوقافى ئىسلامىيە لە چاپ دراو. گەشىتبوومە لاپەرە شەست و پىنجى نامىلكە كە، دو كاس، مېژوونووس و مىرزاي جەنەوھىيەكان^(۲) لەم لاپەرە شەست و پىنجەى نامىلكە كەى مامۇستاي مېژووى كەلامدا گوتوويە:

«لەو سەردەمانەدا، لە ولاتىكى بە كەژ و چىاي سەختى لاي دەر بەندى كەندارى يونيون، كە خەلكى سادە و پرمەكىي «ستىلارىوم - قەرە بوروون»^(۳) (كەپوھ پەش) ي پى دەلېن، گوندىيەكى توركى ساويلكەى خواسايى پەيدا بوو.

= شىخ بەردەدين دەيگوت، ئەم دنيا و ئەو دنيا، دنياى پۇج و دنياى مادە، ھەردوو كيان شان بە شانى يەك چوونىەك و نەمرن و نالوئ بەبى ئەمىان بىر لەوى ترىان بكرىتەوھ. بەمەش بوو بە يەكەم فەيلەسووفى ماترىاليستى توركان.

نازم حىكمەت، بەنيازى لە دنيا راگەياندى ناوبانگى ئەم فەيلەسووفە گەورە يەى نەتەوھكەى، رووداوھ لە مېژىنەكەى بەم داستانە بەئاووناوھ ھەلبەستووه. نازم حىكمەت نەتەوھكەى خۆى زۆر خۆش ويستووه. تەنانەت كە ئەم داستانە لە ۱۹۳۶ دا بلاو دەبىتەوھ، ھەندى لە سەرپەرائى بىر و بروا تىژى دەستەچەپ لى لالووت دەبن و دەبانەوئ شانازى بە نەتەوھەكردنى لى بە عەيبە بگرن. ئەوئيش نايكاتە نامەردى، بە تارىكى زانستانە وھلاميان دەداتەوھ و پىيان دەسەلمىنى، كە شانازى بە نەتەوھەكردن لەگەل براپەتتى ئىو گەلاندا ناكۆك نىيە و دوو شتى دژ بە يەك نىن.

(۲) كەلام: عىلمى كەلام، يەككە لە زانستە فەلسەفەيەكانى ئاينى ئىسلام و بۆ داكۆكى لىكردنى بنچىنەكانى ئەم ئاينە دانراوھ.

(۳) نىسبەتە بۆ شارى جەنەوھ (بندقىة) لە ئىتالىا.

(۴) قەرە بوروون: شارۆلكەيەكە سەر بە ويلايەتى ئىزمىر، لەسەر دەرياي ئەگە (ئىچە) ھەلكەوتووه.

ستیلاریۆم بهرانبەر به دورگه‌ی ساقزه^(۵). ئەم گوندییە پەند و ئامۆژگاریی بۆ تورکان دادەدا: جگه له ژن، سەرله‌به‌ری دارایی، له خۆراک، له پۆشاک و له زه‌ویوزار بکه‌ن به مائی هه‌مه‌لایه‌نی و گشت تێدا هاوبه‌ش بن».

میرزای جه‌نه‌وه‌بیه‌کان رینموونی و ئامۆژگاریی ئەو گوندییە تورکه‌ خواسایییی هیند به‌ روون و ئاشکرا باس کردوو کابرام به‌ به‌رگه‌ قه‌دیفه‌ ره‌شه‌که‌ی و ریدینه‌ باریکه‌که‌ی و دهموچاوه‌ زهرده‌ درێژووکه‌که‌یه‌وه‌ زه‌ق و زۆپ هاته‌ پێش چاو. که‌ مریدی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی به‌دره‌دینی کوری قازیی سیماونه‌ی به‌ ساویلکه‌ و خواساییی به‌ هه‌ردوو واتاکه‌یه‌وه‌ نیو هیناوه‌، به‌پیکه‌نینی هینام. له‌ پاشان یه‌کسه‌ر محه‌مه‌د شه‌ره‌فه‌دین ئەفه‌ندیم به‌بیر هاته‌وه‌. له‌ ناملیکه‌که‌یدا، که‌ له‌باره‌ی مه‌به‌ست و نیازی به‌دره‌دینه‌وه‌ ده‌دوێ، ده‌لێ:

«بۆر کلججه، که‌ ئامۆژگاریی خه‌لکی ده‌کرد: سەرله‌به‌ری دارایی و ئاژده‌ل و زه‌ویوزار، جگه‌ له‌ ژن، به‌ مائی ناوکۆی بزائن، ئەمه‌ به‌لای ئیمه‌وه‌ نیاز شارنده‌وه‌یه‌ و به‌رانبەر به‌ رای گشت خۆ له‌ مه‌به‌ست نه‌بانکردنه‌».

ئەم مامۆستای میژووی که‌لامه‌م، له‌ رمل‌ هاویشتن و به‌خت خۆپندنه‌وه‌ی چه‌رخه‌کان و پار و نیاز هه‌لتینانی دل و ده‌روونی ئینساناندا به‌ خاوه‌ن ده‌ستیکیی بالا هاته‌ پێش چاو و دوو رستم له‌ نووسینه‌کانی مارکس و ئینگلس به‌بیر هاتنه‌وه‌:

«بۆرجوازی ژنه‌که‌ی به‌ ئامیتریکیی وه‌به‌ره‌مه‌پینان ده‌زانێ. بۆرجوازی هه‌رکه‌ ده‌بیی ئامیتره‌کانی وه‌به‌ره‌مه‌پینان ده‌بی هیی هه‌موولایه‌ک بن و سەرله‌به‌ری خه‌لکی تێدا هاوبه‌ش بن، به‌ سرشت یه‌کسه‌ر به‌و ئاکامه‌ ده‌گا، که‌ ژنیش ده‌بی وای».

که‌ بۆرجوازییه‌ک به‌وجۆره‌ بێر له‌ سۆسیالیزمی نوێی کریکاران بکاته‌وه‌، ئەم مامۆستای کولییه‌ی دارولفونون بۆچی به‌وجۆره‌ بێر له‌ سۆسیالیزمی

---

(۵) دورگه‌ی ساقز: دورگه‌یه‌که‌ له‌ ده‌ریای ئەگه‌. له‌ که‌نار ده‌ریاکانی تورکه‌وه‌ نزیکه‌. ئەمرۆ سه‌ر به‌ ولاتی یۆنانستانه‌.

بەدرەدىن نەكاتەو، كە بۆ وەر زىرانى چەرخەكانى ناوھندى دانا؟ ئەى ژنىش لە نىگاي لاهووتەو بەكەلوپەل دانەندراو؟

نامىلكەكەم پىتو دا . چاوم دەچووزايەو، بەلام خەوم نەدەھات . سەپرىكى سەعاتە ماركە شەمەندەفەرە، بەدىوارا ھەئاسراوھەكەم كرد، بۆ دوو دەچوو . جگەرەپەكم كىشا، يەككى دىكەى بەدوودا . لە قاوشەكەو ھەگۆيم بۆ دەنگى ھەئخستبوو ھەك بەسەر گەنكاوئىكى گەرم و بۆگەندا بى بەو رەنگە دەھات و دەچوو . جگە لە خۆم، قاوشەكە بە بىست و ھەشت ئىنسان و چەمەنتۆ ئارەقاويپەكەو نووستبوو . پاسەوانى سەر برجەكان ئەمشەو خىرا خىرا و توندوتىژتر لە فیتوويان دەدا، ھەركە فیت و ھۆرى ئەم فیتوانەم، رەنگە لە ھىچەش، وا شىتەنە و بى برانەو بەرگوى دەكەوى، وا دەزانم لە كەشتىپەكەم، لە شەوئىكى ئەنگوست لەچاودا نوقم بوو .

لە قاوشەكەى سەر وومانەو زەرەى كۆت و زنجىرى ئەو ياخيانە دەھات، كە حوكمى خنكاندىيان درابوو . ئەوراقىان لە تەمىز بوو . ئىوارەپەكى بە تۆف و بابوژران حوكم دران . لەوھتى گەرابوونەو سەرەوتيان بەچارى لەبەر برابوو . تا بەپانى زەرەى كۆت و زنجىرەكانىان دەھات و بەدەورى خۇياندا دەخولانەو، كە بە رۆژ دەريان دەھىنانە مەيدانەكەى پشستەو، زۆرجار سەپرى پەنجەرەكانىانم دەكرد . سى مرۆ، دووانىان لە پەنجەرەكەى دەستە راستدا و يەككىشىيان لە پەنجەرەكەى دەستە چەپدا دانىشتبوون . ئەوى بە تەنيا دانىشتبوو، ئەوھيان بوو، كە گرتبوويان يەكسەر راستى لە ھاورپىكانى گوتبوو، بەدەستىپەو دابوون . ئەو لە ھەموويان جگەرەى پتر دەكىشا .

ھەمىشە دەستىيان بە شىشى پەنجەرەكانەو بوو . لە شوپنەكەى خۇيانەو زۆر چاك دەپانتوانى پرواننە دەريا و كەژ و كىوان، كەچى ھەمىشە تەماشای مەيدانەكەى خوارى، تەماشای ئىمە، تەماشای ئىنسانەكانىان دەكرد .

ھىچ گۆيم لە دەنگيان نەبوو . لە سەرەسەرى بەندىخانەكەدا ھەر ئەوان قەت چارىكىيان گۆرانى نەگوت . ھاتبا زنجىرەكانىان، كە بەدرىژايى شەوگار ھەر ئەوان قەسەيان دەكرد، لە تارىك و لىلەدا دەنگيان برابا، سەرلەبەرى

به‌ندیخانه پئی ده‌زانی، که سئ کراس سپیی سینگ به یافته‌ی دریژ له قهره‌ب‌آغترین مه‌یدانی شاردا شوژ بوونه‌ته‌وه.

ئ‌سپ‌رینتیک له کوئ پ‌هیدا بکه‌م کو‌رینه، نئ‌وله‌پم به‌جاری گ‌ری گ‌رتووه. به‌دره‌دین و مسته‌فا بو‌یرکلیجه له می‌شک‌مدا ه‌روا د‌ین و ده‌چن. که‌میکی دیکه بتوانم زۆر له خۆم بکه‌م و سه‌رم له‌به‌ر ئ‌یش و ئازار به‌جاری بیناییم لئ‌ل نه‌کا، له نئ‌و رینگه‌ی شیر و حیل‌ه‌ی ئ‌ه‌سپ و شریخه‌ی قامچی و هاوار و زریکه‌ی ژن و مندالی سالانی زۆر دووره‌وه دهموچاوی به‌دره‌دین و مسته‌فا، وه‌ک دوو قسه‌ی ورشه‌دار و به تیشکی موژده و ئاوات، ده‌توانم بینم. به‌کسه‌ر نامیلکه‌که‌ی، که که‌می له‌مه‌و‌پیش له‌سه‌ر چیمه‌نتۆکه‌م دانا‌بوو، به‌رچاوم که‌وت، به‌رگتیکی پئ‌وه بوو، ه‌ر ده‌گوت ده‌نکه گ‌یلا‌سینکی سیس ه‌ه‌لاتووه و نیوه‌ی له به‌ره‌تاو رهنگی په‌رپوه و کال بووه‌ته‌وه. ناوی نامیلکه‌که به‌خه‌تیک‌ی سولسی سه‌روبوژداری زۆر جوان له پشتی به‌رگه‌که‌ی وه‌کو توغرایه‌ک نووسراوه. لی‌واره ش‌ر و د‌راوه‌کانی لاپه‌ر زه‌رد ه‌ه‌لگه‌راوه‌کانی له دوو تۆیی به‌رگی نامیلکه‌که ده‌رها‌توون. گوتم: «پئ‌ویسته به‌دره‌دینه‌که‌م له‌م خه‌تی سولس و قه‌له‌می قامیش و دویت و سووتووی مامۆستای کولیب‌ه‌ی ئ‌یلا‌ه‌ییاته‌ه‌ر زگار بکه‌م».

بیرم کرده‌وه، سه‌باره‌ت به زۆر خویندنه‌وه چه‌ندین د‌یرم له عه‌ره‌بشاوه، له عاشق و پاشا‌زاده‌وه، له نه‌شریبه‌وه، له ئ‌یدریسی بیتلیسیبه‌وه، له دوکاسه‌وه، ته‌نانه‌ت له شه‌ره‌فه‌دین ئ‌ه‌فه‌ندیبه‌وه له‌به‌ره:

«له‌دایک‌بوونی شیخ به‌دره‌دین له ده‌وره‌ی ۷۷۰ی ز.دا به‌ه‌یزه‌وه مه‌زه‌نه ده‌کری».

«شیخ به‌دره‌دین خویندنی له میسر ته‌واو کردووه و له‌وئ ماوه‌ته‌وه و ه‌ه‌ر له‌م ولاته‌دا بووه به زانایه‌کی گه‌وره و خاوه‌ن ناو و شوهرتی ده‌رکردووه».

«که له میسره‌وه بۆ ئ‌ه‌درنه^(۶) گه‌رایه‌وه، ه‌یتشنا دایک و باوکی مابوون».

---

(۶) ئ‌ه‌درنه: ویلایه‌تیکه له نزیک سنووری بولغارستان و یۆنانستانه‌وه ه‌ه‌لکه‌وتووه. سه‌ر به تورکیایه. له پ‌یشدا پ‌تته‌ختی عوسمانلییان بووه.

«هروهكو هاتنى بۆ ئىرە رەنگە بۆ ديدەننى دايك و باوكى بووبى،
هروهكاش رەنگە بەبۆنەى خولكردنى مووسا چەلبىيەو بووبى، كە ئەو
سەردەمە سولتان بوو.»

«كاتى سولتان محەمەد چەلبىيە^(۷) بەسەر براكانيدا زال بوو و بوو بە
حوكمريانىان، شىخ بەدرەدەنى لە ئىزنىك^(۸) بە دەسبەسەرى هېشتەو.»

«شىخ، كە لىرە لە نووسىنى «تەسهيل»^(۹) دەبىتەو، لە بەرايىيەكەيدا،
گوتوويە ئاگرى نيوڧل و دەروونم گرگر هەلدەگرى و رۆژ لە دواى رۆژ بەجۆرى
تەشەنەى كردوو، دلم لە ئاسنىش بى دەتوتتەو...»

«كاتىكى شىخيان لە ئىزنىك دەسبەسەر كرد، مستەفا بويزكليجەى
كەتخوداى گەيشتە هەرىمى ئايدن^(۱۰). ئىنجا لەو پتو چوو بۆ قەرە بوروون.»

«دەبگوت، هەروهكو من دەتوانم دەست لە مال و دارايىي تۆ وەر دەم، تۆش
دەتوانى دەست لە مال و دارايىي من وەر دەى. لە پاش ئەوئەى خەلكى رەمەكەى
گوندىيانى بەم جۆرە قسانە بەلاى خۆيدا راکىشا، هەولى دا دۆستايەتى
لەگەل فەلانیشدا دامەزىنى. سىسمان^(۱۱)، كە لە سەردەمى سولتان محەمەد
چەلبىيدا والىي ساروخان^(۱۲) بوو زۆرى هەول دا ئەم رەبەنە ساختەيه لەناو

---

(۷) سولتان محەمەدى چەلبىيە: پىنجەم سولتانى عوسمانىيە. كورى بابەزىدە لە
۱۴۱۳ وە بەسەر ولاتدا راکەيشتوو. هەرسى براكەى خۆى كوشتون و تەختى
فەرمانزەوايىي لى داگير كردوون.

(۸) ئىزنىك: قەزايەكە سەر بە ويلايەتى بۆرسە. شارۆكەكەى نىك دەرياي
مەرمەريە. لە بەشى رۆژەلاتى زىچەيهكدا هەلكەوتوو و هەر بە ناوى
ئەويشەو ناوئراو.

(۹) تەسهيل: ناوى كىتەبە شەرەكەى شىخ بەدرەدەينە.

(۱۰) ئايدن: ويلايەتیکە نىك بە ئەنادۆل. شارىكى لەمىژنىيە و بە رەگ و ريشە
دەچىتەو سەر هيتىيەكان.

(۱۱) سىسمان: كورى قرالى سربستان بوو، موسلمان بووبوو.

(۱۲) ساروخان: ناو كۆنەكەى (مانيسا) يە.

ببا، به لّام نهیتوانی له گهلی و ته گناکانی ستیلا ریۆمه وه تی پهری و سه رنه که وت.»

«کورپی قازبی سیماونه ههرکه بیستییه وه بویرکلیجه به رهو سه رکه وتن ده روا، ئه ویش له ئیزنیکه وه هه لات. گه پشته ئیسفه ندیار. له ئیسفه ندیاره وه سواری که شتییه ک بوو، خوئی گه یانده ههریمی ئه فلاق. له وپوه خوئی به لیرواری ئاغاچ ده نیزدا کرد...»

«له وده مه دا جیگری نیوبراو دمگویی یاخیبوون و شووفاری و خوانه ناسیی بهرگویی سوولتان محمه د که وته وه. ده سه بجی به ناوی شانزاده سوولتان موراد پاتشای رۆمی بچووک و (۱۳) ئاماسیه فه رمان ده رچوو، که له شکری ئه نه دۆل کۆ بکریته وه و له دژ مسته فای خوانه ناس راسی و به ئه سپایی ته یار و کۆکه وه له ئایدن به سه ریدا بدری.»

«مسته فا به ده هه زار مریدی شووفار و خوانه ناسه وه له دژ شانزاده راسیا. شه پتیکی گهرم رووی دا.»

«له پاش خوینرشتن تیکی زۆر پشت به خوا له شکری خوانه ناس به زی»

«ئه وی به ساغی مایه وه هینایانه ئایاسلغ. به ئازار و ئه شکه نچه و به وپهری دل ره قیییه وه مسته فایان ئازار دا، به لّام له بیروباوهری چه سپی خوئی په ژیوان نه بووه وه و له ئۆلی خوئی هه لنه گه رایه وه. چوارمیخه یان کیتشا و له سه ر پشتی و شتریکیان دا به ست. پاش ئه وه ی هه ردوو باسکیان به ته خته یه کدا دا کوتا به هه را و زه نا به نیتو کووچه و کۆلانی شارباندا گئیرا. مریده راستگۆیه کانیشی له پتیش چاوی له توپه ت کران. ئه مانه به هاواری: (بابا سوولتان مه ده د) هوه به وپهری دل نیایییه وه به پیری مه رکه وه ده چوون.»

«له پاشان بویرکلیجه یان له توپه ت کرد و کون که لینی ده ویلایه تیان پشکنی. ئه وانه ی له ناویان بردن له ناویان بردن، ئه وانه ی خه لاتیان کردن

---

(۱۳) رۆمی بچووک: ئاسیای بچووک.

خه لاتیان کردن. بایزید پاشا دوپاره گه رایه وه بۆ مانیسا^(۱۴) تۆرلاق که مالی له وئی دۆزییه وه. ئه ویشی له وئی هه لواسی...».

«له و دهمه دا به دره دین له ئاچ دهنیز باری له بار بوو و کاری پروو له هه وراز بوو. له هه موو لایه که وه خه لکیکی زۆری له دور خر بوو بووه وه. هیشتا هه ناسهی ئه وهی تیدا مایوو، که سه ره له به ری خه لکی له گه لدا ریک که وئی، سه باره ت به مه وا پتویست بوو، که سولتان محمه د خۆی تی هه لچی».

«هه ندی که س به فه رمانی بایزید پاشا خۆیان ترنجانده نیو کۆری قازی به دره دین و به دهک و دهوۆ له نیو لیره واریکدا گرتیان و بالبه ستیان کرد...».

«بۆ سولتان محمه دیان هیئا له سه رهن. دانشمه ندیک تازه له عه جه مستانه وه هاتبوو، له خزمه تی سولتاندا بوو، مه ولانا حه یده ریان پی ده گوت. مه ولانا حه یده ر گوتی: ئه مه به شه رع کوشتنی حه لاله، به لام مالی حه رامه».

«له پاشان کۆری قازی سیماونه یان به ره و بازا پی وه پیش دا و له به ردووکانیکدا هه لیان واسی. له پاش چهنه رۆژی چهنه مریدیکی له ش پیش هاتن بره دیان. تا ئه مرپۆش له و ولاته مریدی هه ن».

هه ر وهخت بوو سه رم به ته قی، سه یری سه عاتم کرد، وه ستابوو. زه ری کۆت و زنجیری ئه وانهی سه ره وه که می کر بووه وه. ته نیا هه ر یه کتکیان ده هات و ده چوو. دیاره هه ر ئه وه بیان بوو که به ته نیا له په نجه ره که دا داده نیشی.

هه ر له خۆمه وه حه زم له گۆرانییه کی ئه نه دۆلیانییه، پیم وایه ئه گه ر دیسان ئه و گۆرانییه کویتانییه له قاوشی جه ره ده کانه وه ده ست پی بکا سه رم ده ری ویته وه.

جگه ره یه کی دیکه شم پی کرد. دانه ویمه وه. نامیلکه که ی محمه د شه ره فه دین ئه فه ندیم له سه ر چه مه نتۆکه هه لگرته وه.

له دوروه باهۆزی ده هات. بن په نجه ره که مان ده ریایه، نرکه ی باهۆز، زه ری

---

(۱۴) مانیسا: پارێزگایه که له سه ر ناوچه ی ئه گه هه لکه وتوو، نزیک به ئه نه دۆل.

کۆت و زنجیری کپ و بیدەنگ کردبوو.

بن پەنجەرەکه مان خەریکه دەبی بە که مەرکاج. چەند جارمان ویست سەیری ئەو شوێنە بکەین، که دەریا و دیوارەکانی لی بەیەک دەگەیشتن، بەلام نەدەکرا. پەنجەرەکه نیوان شیشەکانی زۆر تەسک بوون، سەریان پێوه نەدەچوو، دەریامان هەروەک ئاسۆ دەهاتە پیش چاو.

جیگاگەهی شەفیقی تۆز نەچی بەتەنیشت جیگاگەهی مەنەو بوو. شەفیق بە دەم خەووە هەندێ ورینەیی کرد و بەم دیوا وەرگەرا. لیفەهی زاواییه کهی، که ژنەکهی بۆی ناردبوو، لەسەر خۆی لادا. دام پۆشییه وە. لاپەرە شەست و پینجی نامیلکه کهی مامۆستای میژووی که لام ديسان کرده وە. هەرکه چەند دیرتیکم له قسهکانی میرزای جەنەو هییهکان خویندەو، له پرتکدا بەو ئیش و ئازاری سەر مەو دەنگیکم بەرگوتی کهوت. دەنگه که دهیگوت:

– بە ئەسپایی و بیدەنگ بەسەر شەپۆلی دەریاوە دیم بۆ کنت.

ئاورم دایەو. تەماشای دەکەم یەکی له پشت پەنجەرەکهی سەر دەریاوە وەستاو. تومەز ئەو، قسهی دەکرد، گوتی:

«نووسینهکانی دوکاس، میرزای جەنەو هییهکانت له بیر چوووە؟»

ئەهی ئەو ت له بیر نەماو که باسی قەشەیه کی گریتی که نیشتی تورلووت ناوی دورگەهی ساقزی دەکرد؟

من یەکی له (مرید)ەکانی مستەفا بویرکلیجەم. تۆ بلی منیش نەتوانم وەک ئەو قەشە گریتییه بە سەری رووت و پتی پەتی و عابایه کی سپیی یە کپارچەهی بی تەقەلەو بەسەر شەپۆلی دەریاوە بگەمە لات؟»

لەبەر ئەو، که قەت نەدەکرا لەودیوی شیشی پەنجەرەکانەو له هیچ شوێنی بگریستەو ناچار هەروا مایەو و دور و درێژ پوانیمە ئەو، که ئەم قسانەهی دەکرد. جا بەراستیش وەکو ئەو دەیگوت و ابو. کراسیتیکی هاو دامینی بی تەقەلی سپیی لەبەردا بوو.

جا ئیستا، له پاش چەندین سال، کاتیکی ئەم دیرانە دەنوسم، بیر له

مامۆستای کولییهی ئیلاهییات دهکهمهوه. شهرفه‌دین ئەفه‌ندی ماوه، مردووه، نازانم، بەلام ئەگەر مابێ و ئەم نووسینانەم بخوینیتەوه، دەلی: «نامەردی غایەن. لەسەرێکەوه لافی ئەوه لێ دەدا، که مادیخوازە و لەسەرێکی دیکەوه دەم لەوه دەدا، که گواپه وهک قەشە گریتییه‌که، له پاش سەدان سالل مریدیکی بویرکلیجه بەسەر شه‌پۆلی دەریاوه هاتووته خزمەتی و به دیداری نامبارەکی شاد بووه».

دوای ئەوهی، که مامۆستای میژووی که لام لەم قسانە بووهوه، وهک بلایی کویم له قاقایه‌کی ئیلاهیانهی بوو.

بەلام قەیناکا. با ئەو، جه‌نابی، قاقا پێ بکه‌نی. منیش با داستانێ خۆم بگێرمه‌وه:

سەریتشه‌که‌م به‌ته‌واوی خاوه‌بووهوه. له دوو تۆیی نوین هاتمه‌ دهر. به‌ره‌و ئەوهی پشت په‌نجەرکه‌ چووم. ده‌ستی گرتم. جگه‌ له خۆم بیست و هه‌شت ئینسانمان به‌ قاوشه‌ چه‌مەنتۆ ئاره‌قاوییه‌که‌وه له پرخه‌ی خه‌ودا به‌جێ هێشت. هەر هینده‌م زانی خۆم له‌و شوینەدا که قەتمان نەدەدیت، له‌و شوینەدا، که دیواره‌که‌ و دەریا، یه‌کیان ده‌گرت، دیته‌وه. له‌گه‌ل مریده‌که‌ی بویرکلیجه‌دا شان به‌شانی یه‌ک، شه‌پۆله‌ تاریکه‌کانی ده‌ریامان بری و به‌ره‌و پاشه‌وه‌ بۆ چه‌ندین سالل و چه‌ندین چه‌رخ، بۆ سه‌رده‌می سوڵتان غیاسودین ئەبولفه‌تح محەمه‌دی کوری یه‌زیدی گویره‌شچی، یا هەر به‌ ساده‌یی بۆ سه‌رده‌می سوڵتان محەمه‌د چه‌له‌بی گه‌راپنه‌وه.

جا ئەو به‌سه‌ره‌اته‌ی ئەمن ده‌مه‌وی بۆتانی بگێرمه‌وه ئەم سه‌فه‌ر و گه‌شته‌یه‌. هه‌ول ده‌دم دیمه‌نی ئەو ده‌نگ و ره‌نگ و بزوت و شکل و شیوانه‌ی دیتمن، به‌ش به‌ به‌ش و زۆریشی - سه‌باره‌ت به‌ ده‌ست راهاتن به‌ دیری کورت و درێژ، ناوناوه‌ش به‌ قاقیه‌وه‌ بنووسم.

ئیدی ئاوها:

تهختی دیوهخان، تالّ تالّ به بهرگی ئاوریشمی بورسهوه،
چینی کوتاهییه وهکو باخچهی شین به دیوارهوه،
شهراب له سوراحیی زیودا،
بهرخى سوورهوهکراو له لهگهنی مسدا وهک ههناری ئالّ بوو،
سولتان محهمهه چهلهبی،
مووسای برای به ژئ کهوان خنکاندیوو،
واتا دهسنوژئ له لهگهنیکی زئردا،
به خوینی برا شوشتبوو، چوو بووه سهر تهخت، خونکار بوو^(۱۵).
چهلهبی خونکار بوو ئهمان^(۱۶)،
ئهو باهۆزهی له ههریمی ئال عوسمان ههلی کردبوو،
هاواریکی نههاتی، هۆزهیهکی مردن بوو.
بیناییی چاوانی گوندنشین زهعامهت^(۱۷)،

---

(۱۵) خونکار: لئزهه به دوو واتا دئ، خوینرئ، سولتان.

(۱۶) ئهمان: بهلام.

(۱۷) زهعامهت: بهو زهویوزاره گوتراوه که به میر و بهگلهرانی شهپرکه بهخسراوه و بیست ههزار (ئاقچه) داهااتی ههبووه. لئزهه دوو واتا دهگهیهنئ: سهڕۆکایهتی و زهویوزاری ناوبراویش.

ئارەقەى نىوچاوانى تىمار (۱۸) بوو.
جەرە شكاو تىنو،
سمىل بابرى سپايى مىراو بوون.
پىبوار لە رىگاوبانان هاوارى مرۆى بى زهوى و
هاوارى زهوى بى مرۆيان دەبىست.
لە دوورپانى رىگاوبانان پىشەسازان،
لەگەل رىنگەى شىران، لە بەردەرکەى قەلا،
لەگەل حىلە و كۆرەكۆرى ئەسپى شەلال
پىشەسازان لە پىرى خۆ نائومىد بوون،
تارومار بوون، بى ئاسەوار بوون.
ئىدى خونكار بوو، تىمار بوو، باھۆز بوو،
ئاه و زار بوو.

---

(۱۸) تىمار: ئەمەش بەو زهوىوزارە گوتراوه كە دەيهكى بە مىر و بەگلەران دەدرا.
ئەمىش ھەروا دوو واتا دەگەيەنى: زهوىوزار (چارە).

ئەم گۆلە گۆلى ئىزنىكە .

مەندە .

تارىكە .

قوولە .

لە نىۋو كەژان .

وھك ئاۋى بىر .

گۆلەكانى ئىمە لىرە .

بە تەم و مژن

ماسىيەكانىيان گۆشتىيان بى پىز ،

قۆپىيەكانىيان تى لە ئامىز .

مروقى گۆل

ردىنىيان سىپى نابى دەمرن .

ئەم گۆلە گۆلى ئىزنىكە

شارى ئىزنىكى لە كەنە .

لە شارەكەى ئىزنىك

دەزگای ئاسنگەران وھك دلى شكاو

زارۆك برسى .

مهكمى ژنان وهك بىچووه ماسيى وشككراو
لاوان گۆرانبيان نالين .

ئهم شاره شارى ئيزنيكه ،

ئهم ماله مائيكه له گهرهكى پيشهسازان

لهم ماله دا

پيرى هيه به درهدين ناو

كورتته بالا

پدين دريژ ،

پدين سپى .

چاووه به قوولاچووه ساوايانهكانى زيت و زرنك ،

قامكه زهرهكانى وهك قامكى كه مانچهژهن ،

ئوه به درهدينه ،

لهسهر كهوله مه پيكي سپى

پونيشتووه .

به خهتى ته عليق

(ته سهيل)

دهنووسى ...

به رانبهري چوكيان داداوه و

له به ردهميا

وهك له چيايهك رامبين

تتى رامابوون .

مستەفا بوپۆركليجهى بارىكهلهى كهلهگەت،
سەر تاشراو،
پروئەستور،
ئەو دەروانى.
تۆرلاق كەمالى پۆز خەرتەل...
ئەو دەروانى.
بەبى ئەوھى بېزار و وەرەز بن،
بەبى تېربوون،
دەرواننە بەدرەدىنى رەھەنەى ئېزنىك...

له كه نارئ ژنيكى پى خاوس دهگريئ.
 قهياخيكي پت پچراوى ماسى گرتن
 وا له گولئ،

وهك لاشهئ په رهولئ
 بهسهر ئاوهوه دهگه پئ
 بهرهو ئه و شوينهئى ئاو دهببا، دهچئ.

له گولئ ئيزنيكى ئيوار داهات
 سپاييى دهنك ئهستورى سهر چياكان
 له ملي رۇژيان دا
 خوښيان رشته گولئ.

له كه نارئ ژنيكى پى خاوس دهگريئ
 ژنى ئه و ماسيگرهيه له سونگهئى ماسييهكى سازان
 به قه لاره دست و پتيان له زنجير دان.
 له گولئ ئيزنيكى ئيوار داهات
 بهدرهدين دانه وييهوه ئاو هه لينجئ
 گوپلى لئ دا و راست بووهوه

کاتی که ناو
 له توی قامک و په نجه په وه
 پړان و سهرله نوئی گه رانه وه
 بو نیو گولی،
 خوئی به خوئی گوت:
 «ئهو ناگره ی له دلما نیله نیلیه تی
 پوژ له دوی پوژ پتر دهگری.
 دلما ناسنی کوتراوهش بی بهرگه ناگری
 دلما وهخته بتویته وه...
 من هه ستاوم شوړش دهکه م
 هو میراتگرانی زه ویوزار بو فتهح دهچین.
 هیزی زانست، په نیی یه کیوون به دی دینین.
 ئیمه ئول و یاسای دنیا به تال دهکه یین...»
 بو سبه یینی
 قه یاخ له گولی تیک دهشکی
 له قه لارا سهری گلور ده بیته وه
 له که ناری ژنی دهگری.
 کاتی سیماونه یی
 (ته سهیل) هکه ی ته و او دهکا
 توړلاق که مال و مسته فا
 دهستی شیخیان به دل ماچ کرد.
 بهر و ته نگه ی ئه سپی سورخیان شه ته ک دا

له ده‌رگانه‌ی ئینزیکه‌وه،
شیری پروتیاڤ به قه‌ده‌وه،
کتیپی ده‌سنوس له خورجا،
به پرتاو هه‌ردوو ده‌رکه‌وتن...
کتیبه‌که
(واریدات) بوو.

مستەفا بویرکلیجه و تۆرلاق کهمال دەستی بەدرەدینیان ماچ کرد و سواری ئەسپەکانیان بوون، یەکیکیان بەرەو ئایدن و ئەوی دیکەیان بەرەو مانیس تییان تەقاند. ئەمنیش لەگەڵ رێبەرەکهەمدا ملی رێگای ناوچەیی قۆنیەم^(۱۹) گرت و رۆژیکیان کاتی گەشتینە هایمان^(۲۰):

بیستمانەوێ که مستەفا

لە هەریمی ئایدن لە قەرەبوروون هەستاوێ

فەرماشتی شیخی تیکرا

بە گوندی ڕاگەیانندوێ.

بیستمانەوێ

«لە پیناوی رزگاریی گشت خەلکی دنیا لە هەژاری

گۆشتی زەویی وەک پیستی کیژی پازدە ساڵ،

سپی و ناسک، بەش کراوێ،

بەگ و ئاغا سەرلەبەر لەسەر دراوون

(۱۹) قۆنیە: شارێکی کۆنە و زۆریش گەورەییە. پیتەختی سولجوقییەکان بوو.

گلکۆی مەولانا جەلالەدینی رۆمی لەم شارەییە.

(۲۰) هایمان: قەزایەکهە سەر بە پارێزگای ئەنقەرە. پێدەشتەکانی زۆر بە برشته و

خەلە و خەرمانی چاک دینێ و ئاژەلی زۆرە.

تیمار، زعامه‌تی به‌گی خونکار
له دستیان دهره‌ئیندراون».

بیستمانه‌وه...

پیاو ئەم هه‌مووه ببیته‌وه چلۆن ده‌توانی خۆی بگری؟

سبه‌ینانی زوو زوو،

کاتی مه‌لی نامۆ له‌و ده‌شتی هایمانه ده‌یخویند

له ژێر بیه‌کی سیسه‌لدا چهند ده‌نکه زه‌یتوونیکمان خوارد.

گوتمان،

«با بگه‌ین»

گوتمان،

«سه‌یر که‌ین»

گوتمان،

«با ئیمه‌ش ته‌کان ده‌ین،

ده‌ست ده‌ینه ده‌سته‌ندووی هه‌وجاڤ

ئیمه‌ش سه‌ری با ئەم زه‌وییه به‌ برایانه

بکیلین».

هه‌لمان کرده که‌ژ و کتیوان

زه‌ردمان بری، ماهمان بری...

دۆستینه،

من به‌ ته‌نیا قه‌ت سه‌فه‌ر ناکه‌م.

له زه‌رده‌دا به‌ هاوړی گیانی به‌ گیانییه‌که‌م

گوت: وا هاتین،

تەماشاکە،
ئەو زەویيەیی یەک دوو ھەنگاوی لە دوامانەو دەگریا
لە پێشەو ھەرۆک ساوا پێ دەکەنی.
سەیرکە، ھەنجیر، درشت، ھەر دەلێی زمرۆتە.
چلە دارمێو لە ژێر ھیشووی کارەبادا چرکەچرکیە.
سەیرکە ماسی لە نێو قولینەیی قامیشدا چۆن ھەلدەپلین،
پێستی تەریان پوول پوول، بریق بریق دەبریقین
گۆشتیان وەکو گۆشتی بەرخی ساوا خۆشە،
نەرمە گۆشتیان.
گۆتم سەیرکە، ببیە:
مرو لێرە وەک خۆل، وەک روژ، وەکو دەریا،
لێرە دەریا، خۆرەتاو، خاک و خۆل وەکو مرو
بەپرشتە.

پاش ئەوہی زەویوزار بە تیمار و زەعامەتداری خونکار و بەگەکانی خونکارمان بەجی هیشت و پیمان هاویشته سنووری ولاتی بویرکلیجه، سی لاومان بەپیره هاتن. هەرسێکشیان بەرگیان وەک بەرگی رێبەرەکم سپی و بی تەقەل بوون. یەکیکیان ردینی لول، وەکو ئەبەنووسی رەش، چاوشی هەر بەو رەنگە بوو، سرک و سل بوو، پۆزی بەرانی و گەورە بوو. وەختی خۆی لەسەر ئاینی مووسا بوو. ئیستا لە کەلەمێردانی بویرکلیجه یە.

دووه میان چەناگە ی چرچ و لۆچ، پۆزی ریک و راست بوو. وەختی خۆی کەشتیە وانیکی رۆمی ساقزی بوو. ئەویش هەر لە مریدانی بویرکلیجه یە.

سێیە میان بەژن مامنا وەنجیەکی چوارشانه بوو. ئیستا بەبیرم هاتەو. بەو حوسەینەم شوبهاند، کە لە قاوشی جەردەکاندا زیندان کرابوو و ئەو لاوژە کوێستانیە کە ی دەگوت. بەلام حوسەین خەلکی ئەرزەرۆم بوو. ئەم خەلکی ئایدن بوو.

یە کەم قسە ئایدنیە کە یان کردی، گوتی:

«دۆستن؟ دژمن؟ ئەگەر دۆستن بەخێر هاتن، دژمن ئەستۆتان لە موو باریکترە».

گوتمان:

«دۆستین».

ئینجا زانیمان کە هیئەکانی ئیمە، لە لایەن هۆردووە کە ی سیسمان، والیی

ساروخانهوه، ئەوانەى ويستبوویان زهویوزارەکان دووبارە بە بەگەکانى خونکار بدەنەوه، لە گەلى و تەنگنا و هەڵدێرەکانى قەرەبورووندا شکابوون. ئەوهیان کە لە حوسەینى قاوشى جەرەدەکان دەچوو، دیسان هەلى داى، گوتى:

«ئەو سفرە و خوانە برايانەمان کە، لێرەوه تا دەریای بنارى قەرەبوروون دريژ بووئەوه، بۆیە بە هەنجیری وەک هەنگوین و گولەگەنى و سەرگران و زەیتوونى و چەورى ئەمسال رازاوهتەوه چونکە بە خوینى دزە سەلتە سورمەدارەکانمان ئاو دا.»

مژدەکە گەرە بوو. پێبەرەکەم هەلى داى گوتى:

«کەواتا، با زوو بگەرێنەوه، خەبەرەکە بە بەردەدین راگەینین.»

ئاناستاسى رۆمى کەشتیبەوانیشمان بەگەل خۆ خست و هەرکە لە خاکی برايانەى ئەو وەدەر کەوتین، کەوتینە ناو تاریکایى کورانى عوسمانەوه. بەردەدینمان لە ئیزنیک، لە کەنارى گۆل دیتەوه. سبەینى بوو. هەوا نماوى و خەمناک بوو.

بەردەدین گوتى:

«نۆرەى ئیمەیه. با بەرەو رۆم ئیلی^(٢١) بپەرێنەوه.»

هەر شەوى لە ئیزنیک وەدەر کەوتین. سوارمان وەدوو کەوتبوون. تاریکى نێوان ئیمە و سوارەکان بوویوو بە شوورە بۆمان. لە پشت ئەم شوورەیهوه زرمەى ئالمان بەرگوى دەکەوت. بەلەدەکەم لە پێشەوه دەرویشت. ئەسپەکەى بەردەدین لە نێوان ئەسپە سورخنى من و ئەسپەکەى ئاناستاسدا بوو، ئیمە سى داىک بووین، بەردەدین جگەرگۆشەمان. لە ترسى ئەوهى نەکو گەزەن و وهیکى پى بگا، هەناومان دەلەرزى. ئیمە سى مندال بووین، بەردەدین باوکمان. زرمەى ئال لە پشت شوورەى تاریکاییهوه هەرچەند نزیک دەبوووه

---

(٢١) رۆم ئیلی: سەرلەبەرى ولاتى بالکان کە سەر بە ئیمپراتۆریەتى عوسمانلییان

هیندهی دیکه له به دره دین نزیک ده بوینه وه و پتوهی دنوساین .
به رۆژ خویمان دهشارده وه و به شه و ریمان ده کرد، برۆ برۆ تا گه یشتینه
ئه سفه ندیار . له و پتوه سواری گه میه یه ک بووین .

شەوئىكىيان لە دەريايەكدا تەنيا ئەستىرەكان و
بايەواندارئىك ھەبوو.

شەوئىكىيان لە دەريايەكدا بايەواندارئىك و تەنيا
ئەستىرەكان.

ئەستىرە لە ژمارە نەدەھاتن.

بايەواندارەكان كۆژابوونەوھ

ئاو لئىل و شىلوو و

تا چاو ھەتەركا راست و رەوان.

ئاناستاسە سوورفل و بەكرى دورگەيى

لە ھەلمەتى سەول لئىدانا بوون.

من و قوچ سالىح لە پئىشەوھ بووين.

بەدرەدين

پەنجەكانى لە ئيو رىئىدا،

گوئى بۆ شلپ و ھۆرى سەولان ھەلخستبوو.

من گوتم:

– ئەرئى بەدرەدين!

لە ئەستىرە بەولاوھ ھىچى تر

نايىنن بەسەر بايەواندارە چاۋ خەۋالوۋەكانەۋە.

لە ھىچ كۆيۈە سرتە نايە.

گرم و ھۆرى دەريامان

نايەتە گۆي.

تەنيا ئاۋىكى تارىكى بەستەزمان،

تەنيا پرخەي خەۋى.

پىرى رىڭن درىڭ

دايە پىكەنن،

گوتى:

– تۆ مەروانە كىيى ھەۋا

دەريا دەنۆي دەنۆي لە پرىكا بەخەبەر دى.

شەۋىكىان لە دەريايەكدا تەنيا ئەستىرەكان و

بايەواندارىك ھەبوو.

شەۋىكىان بايەواندارىك بە دەرياي رەشدا تى پەرى

بۆ دەلى ئۆرمان^(۲۲) دەچوو،

بۆ دەرياي دار و درەخت...

---

(۲۲) دەلى ئۆرمان: دارستانە شىتە، لىرىكە لە بولغارستان.

لەم لێرە کە دەلی ئۆرمانە وەستاوین،
 لە دەریای دار و درەخت خێوەتمان هەڵ دا .
 «بە زمانی دل دەمانگوت دیارە بۆچی هاتووین دیارە» .
 لە هەر لقیکەوێ بۆ گوندیک شەهینیکمان هەڵ دا .
 هەر شەهینیک سەت شییری دواى خۆی خستبوو، هاتبوو .

گوندی مەزرای بەگ، شاگرد بازارپیان سووتاندبوو،
 خەلکی، کۆت و زنجیریان پچراندبوو، هەموو هاتبوون،
 هەرچی سەر بەئیمەى خەلکی رۆم ئیلی بوون، سەرلەبەر،
 دەستە دەستە رژابوونە دەریای دار و درەختەو،
 هاتبوون ...

رۆژی حەشر بوو
 تەر و وشک لێک جیا نەدەکرایەو
 گۆشت، مرق، رەمب و تیر و شیر، گەلا، پیست،
 رەگ و ریشەى مێشە،
 تیک چرژابوون .
 نە دنیای وا دیتراوو،

نە گرم و ھۆپى وا بىستراپوو،
لەوھتى دەلى ئۆرمان ھار بوپوو...

ئانساستاسمان له دهلی نۆرمان، له هۆردوگای به دره دین به جی هیشت و له گه ل رتبه ره که مدا بۆ گه لی بۆلۆ (۲۳) چووین. پش ئیمه هی دیکه ش به مه له وانی له دریا په ریبونه وه. به زۆری له سه رینی پیلانیکه وه. ئیمه ش به مه له وانی له دریا په رینه وه ئه ویه ر. به لام ئه و شته ی ئیمه ی وه کو ماسیه ک تاو کردبوو ئاره زوی دیتنی روخساری ئافره تی نه بوو له بهر شه وقی مانگه شه و، بگره ئه مجاره کاری خه به ریک بوو که ده بوو به رتگای ئیزمیردا، له شپخه وه به مسته فای راگه یینین له قهره بورون.

کاتی گه یشتینه کاروانسه رایه کی نزیک ئیزمیر بیستمانه وه که بایزید پاشا دهستی کوره دوا زده سالانه که ی پاتشای گرتووه و له شکرئ ئه نه دۆلی خه کردووه ته وه.

له ئیزمیر زۆر گیر نه بووین. له شار ده رچووین ملی رتگای ئایدنمان گرت، له نئو باخیکدا، له ژیر دارگویتیکدا، نواریمان چوار چه به ی شووتیان بۆ ساردبوون، خستووه ته سارداویکه وه، قسه ده که ن، ده که سینه وه. هه ریه که جۆره به رگیکیان له به ردا بوو. سیانیان میزه به سه ر بوون، یه کیکیان فست له سه ر بوو. سلایوان کرد، سلایمان دانه وه. تومه ز یه کئ له میزه به سه ره کان نه شرییه. ده لی: «سولتان محمه د، بایزید پاشا ده نیریتته سه ر بویرکلیجه . بویرکلیجه خه لک بۆ مه زه بی ئیباحیه ت بانگ ده کا.

---

(۲۳) گه لی بۆلۆ: شارۆکه یه که له نزیک ته نگه ی دره دنیه وه.

میزه به سه سوری دووه میان شوکرو لای کوری شه هابه دین ده بی. ده لی:

- ئەم سو فیه زۆر که سی تی ورو کاوه. ئەمانیش به دیار که وتن، چین، کردار و رەفتاریان به پێچه وانە ی شه ریه تهی محە مه دییه. سێیه م میزه به سه ریان عاشق پاشا زاده یه ده بی، ده لی:

- پرسیار: ئەری به راست ئەگەر بوێر کلیجه له توپهت کرا، به ئیمانە وه ده مرئ، به بی ئیمان ده مرئ؟

- وه لام: خوا بۆ خۆی ده زانی، چون ئیمه له حالی مردنی ئەو بی ئاگاین...

چه له بییه له سه ره که یان مامۆستای میژووی که لام ده بی له کولیه ی ئیلاهیات، سه یرکی کردین، چاوی لی داگرتین و بی ئەوه ی هیچ بلئ، فیلبازانه، بزهی هاتی.

ئیمه ش ئەسپانمان وه بهر مامزان دا و دامان قلاشت. ئەوانه ی له نیو باخیکدا، له ژێر دارگوێزیکدا شووتییان هاویشته بووه سارداوه وه و به ده م چه سانه وه وه قسه یان ده کرد، له پشت تۆزی ناله کانه وه به چی هیشته و که پشتینه ئایدن، قه ره بووون. خۆمان که یانده بوێر کلیجه.

گه رمایه .

گه رمایه ،

گه رما کیردیکى مه ودا کولى دستوو خویناوییه .

گه رمایه .

گه رمایه

ههور و هه لآ توند و پر بوون .

ههور و هه لآ به تال دهبن

به تال دهبن .

به بی بزاون

له ره وه زانه وه روانی

ههردوو چاوی وهک دوو خه رته ل له و پیده شته نیشته وه .

له و جیگایه ی که ئافره تی هه ره نه رم و هه ره سه رسه خت

هه ره رژد و هه ره چاوتیر

هه ره دلدار

هه ره گه وره و هه ره به دهو :

خاکه

له هه کوی بی دهزی

دهزی .

گهرمایه .

له چیاکانی قهره بورونه وه روانییه

ئاسۆی پوامانی ئه م خاکه

ههردوو برۆی ویک هیناوه

ئوهی دههات میر مراد بوو

ئوهی ملی ساوای له دهشت و دهر

وهک گولاله هه لده کیتشا

که وتبووه نوای زریک و هوپری پرووت و قووت

سوتمانیکی پینچ جوقة دار له و به ره

دههات و بهری ئاسمانی ته نیبوو

فه رمانی هوما یوون بق میر مراد دهر کرابوو

به ره و ئایدن به پری که وئی

هه لکاته سه ر جیگری به دره دین، مسته فای زه ندیق .

گهرمایه .

جیگره که ی به دره دین، مسته فای زه ندیق روانی

مسته فای گوندی روانی،

بی سام و ترس

بی توور به بوون

بی پیکه نین

راسته و راست و زیت زیت روانی .

ئوه روانی .

ئافره تی هه ره نه رم و هه ره سه سه خت

هه‌ره رژد و هه‌ره چاوتیتر

هه‌ره دلدار

هه‌ره گه‌وره و هه‌ره به‌دهو:

خا‌که

له پریکا ده‌زی

ده‌زی.

ئه‌و پروانی.

ئازاکانی به‌دره‌دین له ره‌وه‌زانه‌وه پروانیانه ئاسۆ،

ئه‌م خا‌که ئاکامی له‌گه‌ل بآلی بالدارتیکی فه‌رمانداری مه‌رگا

به‌ره‌به‌ره نزی‌ک ده‌بووه‌وه.

هه‌رچی ئه‌وانه‌ی له ره‌وه‌زانه‌وه ده‌یان‌روانی

ئه‌م خا‌که به ره‌ز و هه‌نجیر و هه‌ناره،

که کولکیان له هه‌نگوین زه‌ردتر بوو،

به خۆ و په‌زی شیر له هه‌نگوین شیرین‌تریانه‌وه

به ئه‌سپی ناوکیل زراو و بژ و یال شیرانه‌یانه‌وه.

بی شووره و وارش، به‌بی که‌وشه‌ن

وه‌کو خوانی برایه‌ک هه‌لیان دابووه‌وه.

گه‌رمایه.

پروانی.

بو‌یروانی به‌دره‌دین روانیانه ئاسۆ...

ئافه‌رتی هه‌ره نه‌رم و هه‌ره سه‌سه‌خت

هه‌ره رژد و هه‌ره چاوتیتر

هه ره دلدار
هه ره گه وره و هه ره به دهو
خا که
له پریکا دهزی
دهزی.

گه رما بوو.
ههور و هه لا پر بوون
هاکا له پر یه کهم دلۆپ
وهک قسیکی شیرین و خوش
که و ته زهوی
هاکا -

- له پر
وهک له ره هوزان هه لوه ری
وهک له نه سمانان بباری
وهک له زهویوزارا - بری
وهک هه ره دوا ئاسه واری که نه زهوییه بیبه خشی.

نازاکانی شیخ به دره دین له له شکری میر راپه رین
به کراسی بی ته قه لی هاودامانی سپییه وه
به سه ری رووت
به بی خاوسی و به شیرری رووت
شه پکی خهست و خو ل رووی دا
گوندییه تورکه کانی ئایدن،

كەشتىيەوانى رۆمىي ساقز
جوولهكە پىشەوهرەكان
دە ھەزار زەندىقى ھاوپىي مستەفا لورىان بوونى
وھك دە ھەزار تەور لە لىپرى دژمن راچوون
پىز رىز ئالا كەسك و سۆران
مەتال زەركوت، خود توجى زەرد
لەت لەت كران بەلام،
زەردەپەرى، لە نىو رەھىلەى باراندا
لە دە ھەزار ما دوو ھەزار

لە دە ھەزار ھەشت ھەزارىان بەخشى...
بو ۋەى ھەموو بەيەك دەنگ لاوژان بىژن
بەيەكەو تۆران لە ئاوان ھەلەن
پىكەو ھە ئاسن وھك نىگار بنەخشىن
بو ۋەى چوونىەك زەويوزاران بكىلن
بو ۋەى بتوانن ھەنجىرى شىلەدار بخون
بو ۋەى بتوانن

بىژن:

گۆناى يارى لى بترازى
لە گشت شتان
لە گشت شوپتان
گشت چوونىەكىن.
لە دە ھەزاران ھەشت ھەزارىان پىشكىش كرد...
بەزىن.

زال بوو، خوښنی مهودای شیریان
 بهکراسی بی تهقلی سپی سربیهوه
 ئه زهوییهی که برایانه کیلدره
 وهک لاوژهی بی که دهنگ گوترا
 له نیو کوشک و تهلارهکهی ئه درنه دا سمشیل کرا .
 ئه مه ناکامی ناچار بی باری میژوو و کومه ل و ئابووری بوو
 وا شکایه وه!
 مهیلی، دهیزانم!
 ئه وهی دهتهوی بیلی، سهری له بهر داده نوینم .
 به لام چ له گه ل ئه م دلّه ده که ی
 ئه، فر له زمانه نازانی
 ئه دهلی: «گهردوونی پشت کوور،
 هق هق چه رخی قه حبه» .
 به که به که
 له نانیکا
 شان و پشت ری ری به زهبری قامچی
 سهر و چاو شه لالی خوین
 به بی خاوسی به سهر دلما تی ده پهرن،
 له ناوچه کانی ئایدنرا دین، ده رۆن به زیوانی قهره بوروون ...

۱۰.

له تاریکاییدا وهستان
ئهو هه‌لی دایی، گوتی:
«له شاری ئه‌یاسلۆغ بازارپیان دانا،
پاران دیسان
دیسان ملی کتییان په‌ران!»

باران
جی پشوو ده‌باری.
ئه‌وان گوتیان:
«هیشتا بازار
دانه‌ندراوه
داده‌ندرئ.
ئهو بایه‌ی دئ
نه‌خستوه
ده‌خا.
هیشتا له ملی
نه‌دراوه

دهدرئى».

که تاریکی په‌رده په‌رده نماوی بوو
به‌دیار که‌وتم له‌و جینگایه‌ی وانی لئى بوون
من تئى هه‌لچووم، گوتم:

«دهرگای شاری ئه‌یاسلؤغ کوا؟

پیشانم ده با تئى په‌رم

قه‌لای هه‌یه؟

بلئى بیرمئینم.

باح ده‌ستئین؟

تاكو نه‌یده‌م».

ئه‌وجا ئه‌و تئى هه‌لچوو، گوتى:

«دهرگای شاری ئه‌یاسلؤغ زؤر ته‌نگ و تووشه

هاتوچؤى پيدا ناکرئى

قه‌لای هه‌یه،

هه‌روا به‌سانایی نارمئى

برؤ مئیرخاسى ئه‌سپ شئى ئال

برؤ په‌ی کارى خؤت برؤ!...»

گوتم: «ده‌جم و دئمه‌ ده‌را،

گوتم: «ده‌سووتئینم، ده‌رووخئینم!»

گوتى: «باران لئى کرده‌وه

به‌ره‌به‌یان سپیده‌ی دا

عه‌لى سه‌رپر

بانگى مسته‌فای

دهکرد

پرۆ مېرخاسى ئەسپ شى ئال

پرۆ پەي كارى خۆت پرۆ...»

گوتم: «ياران

ده، لىم گەرتىن

ده، لىم گەرتىن

ياران

توخوا، با، بىبىنم

با، بىبىنم

وا مەزانن

بەرگە ناگرم

مەزەن مەكەن

سوتانەكەم

تا بە خەلكى ھەموو دنيای رانەگەيىنم ناسوتىم.

ياران

مەلئىن «ناشى»

لە خۆرايى مەلئىن «ناشى»

خۆ ئەمە ھەرمى نىيە بەرئىتەوہ

ھەرمى نىيە

برىنداريش بى لە لكى بەرئىتەوہ

ئەم دله

ئەم دله وەك كيشكە ناچى،

وہكو كيشكە

ياران
دهزانم
ياران
دهزانم له كويټه، دهزانم ټه و حالې چيټه
دهزانم
چوو، ټيتر ناگه پټه وه
دهزانم
له كه ژاوه ي و شتر ټكدا
به چوارميڅه يه كي خوټناويدا
له ش رووت و قووت
له هه ردوو ده ستيه وه چوارميڅه كټشراوه

ياران
لټم گه پټين
لټم گه پټين،
ياران
با بچم
يه كي له په پره واني به دره دين
مسته فا بوټر كليجه
ببينم...

له ملي دوو هه زار دهر ټي
مسته فا و چوارميڅه كه ي،
سه ربړي، بن تاو، بيور

هه‌موو شت ته‌پيار

هه‌موو شت ته‌واو.

ژيرزين سورمه‌چنى سوور

ئاوزهنگى زير

ئه‌سپى شى بۆر

ميردمنداللى به‌سه‌ر پشتيبه‌وه

پاتشاي ئه‌ماسيه، شانزاده سولتان مراد،

به‌ته‌نيشتيبه‌وه

نازانم له‌كام جوقه‌ى به‌رم بايزيد پاشا

سه‌ربري بيورى داوه‌شاندا

ملى پرووت له‌ته‌كرا وه‌ك هه‌نار

وه‌ك سپو له‌لكى سه‌وز به‌ريووه‌وه

يه‌ك له‌دواى يه‌ك به‌ريوونه‌وه.

هه‌ر سه‌رى كه‌ به‌ريووه‌وه

مسته‌فا له‌جوارميخه‌وه

سه‌يريكي كرد بو ئاخ‌ر جار

هه‌ر سه‌رى كه‌ به‌ريووه‌وه

مووى نه‌بزووت:

هه‌ر هينده‌ى گوت،

- فريا كه‌وه بابا سولتان

له‌وه زياتر هيچى نه‌گوت...

بایزید پاشا دیته مانیسا. تۆرلاق که مال لهوئ ددهؤزیته وه، ئه ویش لهوئ هه لدهواسی. ده ویلایهت دهپشکیندرئ، ئه وهی له نیو دهبرئ له نیو دهبرئ. ده ویلایهت تیمار له پهیرهوانی بهگانی خونکار بهش دهکرئ.

ئه منیش له گه ل پتبه ره که مده له ده ویلایهت ئاوا بووین. قه له و دالاش به سه ره سه رمانه وه ده سوورانه وه و دهیانقییراند و به نیو دهره و دۆلان ده که وتن و له لاشه و که لاکه کۆرپه ژن و مندالی ساوا، که هیشتا خوینیان وشک نه بوو بووه دهر و روکان. دالاش له جیاتیی لاشه ی پیاوی پیر و لاو که له و به رۆژه که وتبوون، گوشتی ژن و مندالیان پی خوشتر بوو و ئه مهش نیشانه ی ئه وه بوو، که زگیان چه ند تیره ته سه له بوو.

له ریگا تووشی به گه لۆزه نگه ره گانی خونکار بووین.

به گه گانی خونکار، که وه که بای باخیکی سیس هه لاتوو به هه زار حال خۆی به کیش بکا و به سه ره زه وییه کی له توپه تکرادا رهت بی، به جوکه و تیتاوسی رهنگا ورهنگ و ده هۆل و چه نگ و چه نه وه گه رانه وه بۆ تیماره گانیان و دامه زران، ئیمه ده ویلایه تمان به جی هیشته بوو و گه لیبی بۆلوه له وه ره وه به دیار که وت.

به پتبه ره که م گوت:

– برستم لی براوه، ناتوانم به مه له وانی له دهریا ببه رمه وه.

قه یاخیکیان په یدا کرد.

دەریا شەپۆلای بوو. روانیمە قەیاخەوانەکە. کوتومت وەک ئەو وینەپە دەچوو، کە لە بەرگی ناووەی کتیبیکی ئەلمانیم دەریناوو و بە ژوورسەرمانەم هەلواسیبوو. سمیلە ئەستورەکە وەک ئەبەنۆس رەش، ردینی پان و سپی بوو. لەوەتی هەم هیی وا رووخۆش و دەم و پل و پاراوم نەدیوه.

گەیشتبووینە ناوەندی گەلییەکە. دەریا بی وچان دەشکا و ئاو بەناو بایەکی رەنگ قورقوشماویدا لە ژێر قەیاخەکەمانەوه ریتی دەکرد و دادەشکا، قەیاخەوانەکەمان، کە لە وینەکەیی ژوورسەرم دەچوو، گوتی:

-ئازاد و دیل، ئازاوەگێری و بە پێرۆ، دەرەبەگ و کۆیلەیی زەوی، وەستا و شاگرد، ئەوانەیی بەوشەپەک دایان دەریزاند و دادەریزان لە هاودژییەکی هەتاھەتایییەوه دەگزییە کرا چوون و هەندێ لە بنەوه و هەندێ بە ئاشکرا خەباتیکیان بی لی بران بەرپا کرد.

هەرکه پیمان هاویشته خاکی رۆم ئیلی بیستمانه وه سولتان محمه د چه له بی
دوایی به گه مارۆدانی قه لاکه ی سالۆنیک هینابوو و چوبوووه سهره ز. بۆ ئه وه ی
تۆزئ زووتر بگهینه دهلی ئۆرمان شه و رۆژمان لیک دا و رۆیشتهین.

شه و یکیان له په نا ریگا که دا دانیشتبووین پشوویمان ددا، له وه به ره وه سی
سوارمان دیت له دهلی ئۆرمانه وه دههاتن، به بهرده مماندا به پرتاو بۆ شاری
سهره ز دایان کیشا. په کی له سواره کان شتیکی وه ک خورجینی به ته رکه وه
بوو، وه ک تارمایی مرقۆ دهچوو. مووی سهرم ره پ بوون. به ریبه ره که م گوت:

من به دهنگی ئەم نالانە ئاشنام
ئەم ئەسپە رەش رەشە ئارەق خۆیناوییانە
کە لەم ریگا تاریکه وه به چوار نالّ ده رۆن
هه روا دیلی دهست به ستهیه به ته رکیانه وه و ده رۆن

من به دهنگی ئەم نالانە ئاشنام
ئەمان

سبه پینانئ

وه ک لاوژهیه کی دۆست له خیوه ته کانمان لایان دا
نانمان له گه لدا به ش کردن
ئای که هه وا خۆش بوو

ئای دل چەند بە هیوا خۆش بوو
گومان،
سەردارە دۆستەکه مان لە خەوی شیریندا بوو...

من بە دەنگی ئەم نالانە ئاشنام.

ئەوان

شەوئیکیان

لە خێوەتە کانیانەو بە پرتاوی دوور کەوتنەو
ئۆبەدارەکیان لە پشتەو بەر خەنجەر دابووین
بەتەرکیانەو
هەرە بەرخەکه مان
لە پشتەو بەل بەست کرابوو.

من بە دەنگی ئەم نالانە ئاشنام

ئەمانە دەلی ئۆرمانیش دەیانناسی...

جا بە راستی زۆری نەبرد، زانیمان دەلی ئۆرمانیش بە دەنگی ئەم نالانە
ئاشنا بوو. چونکە هەر پیمان هاوئیشتبوووە جەنگەلستانەکهو، بایزید پاشا بە
را و تەگبیرە بەرێ و شوئینەکانی پیاوی بە جەنگەلستانەکهو وەرکردبوو و
خزایونە ناو بنکەکانەو پێیان هاوئیشتبوووە پۆستنیشینییەکهی بەدرەدینەو
و شەوئیکیان شیخمانیان لە ئێو چادرەکهی، لە خەودا وەگیر کەوتبوو و
بردبوویان. تومەز ئەو سێ سوارە لە رینگا تووشمان هاتن، باب ئاغای
شەرفرۆشانی مێژووی عوسمانلی بوون و دیلەکهی تەرکیشیان شیخ
بەدرەدین بوو.

پڙم ئیلی، سهرز و
 تهرکیبیکي ئیزافیی کون:
 حوزووری هوماپیون
 له گورئ
 وهک شیریکي له زهوی چهقیو، ریک و راست
 پیره میتردهکهی له مه ر خومان
 خونکار به رانبه ری
 لئکیان روانی

خونکار ویستی:

پیش نهوهی ئەم کوفره موجه سسه مه یخ بدرئ
 پیش نهوهی دوا قسه به پهت بدرئ
 با هندیکیش شهرع هونه ر بنوینی
 به داب و دستوور کاره که هه ل کرئ
 حازر مه جلیس
 مه ولانا هه دیده ریان پی دهگوت
 تازه له ولاتی عه چه مرآ ته شریفی هی نابوو

پیاویکی دانشمهندی گه وره
ردینی خه ناوی بی بۆ سروشی خوایی نه وی کرد
گوتی: «ئهمه مالی هه رامه به لام،
خوینی هه لاله».
کاری هه ل کرد...

ئاو له به دره دین دراوه
گوترا: «خوشت قسه یی بکه».
گوترا: «هه سیوی بی خواییت بده».
به دره دین
له که مه رانه وه روانییه ده ری
ده ره وه خو ره که ی خوش بوو
لک و پۆپی داریکی له هه وشه رواو
مه رمه ر به ئاوی خو ر سواو
به دره دین بزهی هاتی.
قوولاییی چاوی بریقاوه
گوتی: مادامی ئهم جاره به زین
هه رچی بکه یین، بلتین زیاده.
ئیترا به تانیدا نارۆم
مادام فه توا بۆ ئیمه یه بیده ن با مۆریکی پیا نین...

باران پرووشه دهکا،

به ترسه وه

به دهنگی نزم

وهک چرپه ی خه یانه تکاری.

باران پرووشه دهکا،

وهک ترپه ی پی پی سپی و پرووتی له ئاین وهرگه پراو

به سه ر خاکی ته پ و تاریکدا رابکا.

باران پرووشه دهکا،

له بازاری پیشه وهرانی سه رهز

به رانبه ری دووکانی مزگه ری

به دره دینم به داره وه هه لواسراوه.

باران پرووشه دهکا،

شه وگار درهنگه و بی ستیر

به لقی داری بی وه لگی ته پ بوو له بهر باران

گۆشتی رووت و قووتی شیخمه

شۆږ بۈۈتەتەۋە .

باران پروۋوشە دەكا،

بازارى سەرز لال و بى زوان،

بازارى سەرز كوئىر .

هەوا پر لە خەمى بى زوانى و نەبىنن كوئىرەۋە بى

بازارى سەرز دەموچاۋى بە دەستى پۆشىۋە .

باران پروۋوشە دەكا .

کراسه‌که‌ی شه‌فیک تۆرنه‌چی

باران پرووشه‌ی ده‌کرد. له‌ دهره‌وه، له‌ پشت شیشه‌کانه‌وه، له‌ سه‌رووی ئاسۆ به‌هه‌ور و هه‌لاکه‌ی سه‌ر ده‌ریاوه، سپیده‌ی به‌یان به‌دیار که‌وتیوو. ئه‌و پۆژه‌م زۆر چاک له‌ بیره. له‌ پیتشا، هه‌ستم کرد ده‌ستی به‌سه‌ر شانمه‌وه‌یه. که‌ ئاوێم دایه‌وه، شه‌فیک تۆرنه‌چی بوو. چاوه‌ زیت و گه‌شه‌ ره‌شه‌کانی له‌ چاوم بریوو، گوته‌ی:

– وا دیاره‌ ئه‌م شه‌و باش نه‌نووستوی؟

ئیدی دهنگی زه‌ی کوّ و زنجیری ئه‌شقی و ریگران له‌ قاوشی سه‌ره‌وه نه‌ده‌هات. دنیا ته‌واو روون بوووه‌وه. وا دیاربوو له‌ پرخه‌ی خه‌ودا بوون. فیتووی پاسه‌وانان، ئیدی به‌و چاشخانه‌ مانای له‌ده‌ست دابوو، ره‌نگی ده‌سرایه‌وه و تیژی و زه‌قیی خه‌ته‌کانی، که‌ له‌ تاریکاییدا نه‌بی به‌دیار ناکه‌وی، نه‌رم و خاو بوووه‌وه.

ده‌رگای قاوشه‌که‌ له‌ ده‌ره‌وه کرایه‌وه. کورگه‌ل، یه‌که‌یه‌که، به‌خه‌به‌ره‌هاتن. شه‌فیک ده‌پرسی:

– ئه‌وه‌ چیته، حاڵت زۆر شپ و شپریوه؟

منیش به‌سه‌ره‌هاتی شه‌وئ بۆ شه‌فیک ده‌گێرمه‌وه.

– به‌چاوی خۆم دیت. ها‌ته‌ به‌ر ئه‌م په‌نجه‌ره‌یه. کراسیکی سپیی بۆ ته‌قه‌ل و دروومانی له‌به‌ردا بوو. ده‌ستی گرتم. شان به‌شانی، راستتر بۆم، به‌ رێبه‌رایه‌تی ئه‌و سه‌فه‌ریکم کرد...

شەفېق تۆرنەچى پى دەكەنى. پەنجەرەكەم پيشان دەدا، دەلى:

- تۆ ئەم سەفەرەت نەك لەگەل مريدەكەى مستەفا، لەگەل كراسەكەى مندا
كردووه. بىروانە، دوینى شەوئى ھەلم واسى. ھىشتا ھەر بە پەنجەرەكەوھىه...
منىش پى دەكەنم. كراسەكەى شەفېق تۆرنەچى، كە لە بزاوتەكەى
بەدرەدىنى كورى قازىى سىمانەدا، رېبەرايەتتى دەكردم لەسەر شىشەكان
ھەلدەگرم. شەفېق كراسەكەى لەبەردەكا. ھاوپىيانى قاوشەكە ھەموو،
ئاگايان لە (سەفەر)ەكەمە. ئەحمەد دەلى:

- جا ئەو ە بنووسە. (داستانىكى بەدرەدىن)مان دەوئى. منىش چىرۆكىكت
بۇ دەگىرپمەو، دەىخەىە دواى كىتېبەكەوھ... جا، وا چىرۆكەكەى ئەحمەد
دەخەمە دواى كىتېبەكەوھ.

چیرۆکه‌که‌ی ئەحمەد

بەر له شەری بالقان بوو. نۆ سالان بووم. له گەڵ باپیرمدا، له رۆم ئیلی، له مائی گوندییەک بووین بە میوان. گوندییەکه چاوشینیکی ڕدین خورمایی بوو. ترخینه‌ی ڕ له بیبەری سووری زۆرمان ڤی کرد. زستانه. زستانیکه له زستانه وشکه وهک کێردی تیژ له هه‌ساندراوه‌کان.

ناوی گونده‌که‌م له بیر نه‌ماوه. ته‌نیا ئەوه نه‌بی، ئەو جه‌ندرمه‌یه‌ی تا سه‌ر ڕیگا‌که به‌گه‌لمان که‌وت، ده‌یگوت، ئەم گوندییانه هه‌ره سه‌ره‌ڕۆ و هه‌ره باج نه‌ده‌ر و هه‌ره سه‌رشه‌قی ئەم ناوه‌ن.

به‌لای جه‌ندرمه‌که‌وه، ئەمانه نه‌موسلمان بوون، نه‌گاور بوون، نه‌قزلباش بوون. به‌لام نه‌ک قزلباشی ته‌واویش.

ئێستاش له بیرمه‌که‌ چووینه ناو گونده‌که‌وه. رۆژ له ئاوابووندا بوو. ڕیگاوێبان به‌ستبووی. له ڕیگا، شه‌خته‌ی سه‌ر گۆلاو، وه‌ک شووشه‌ی به‌بریق و باق سوور ده‌چوونه‌وه. هه‌ر له به‌راییی شووره‌ی گونده‌وه، که‌ خه‌ریک بوو له‌گه‌ڵ تاریکاییدا تیکه‌ڵ ده‌بوو سه‌گنکمان به‌پیره‌وه هات. به‌لام چۆن سه‌گن، زل و زه‌لام، له ناو تاریکاییه‌که‌دا له خۆی گه‌وره‌تر دیاریوو. ده‌حه‌پی. گوتم «ئەوه چییه؟» سه‌رم له پشت ئاره‌وانچییه‌که‌وه برد، قه‌مچی ئاره‌وانچییه‌که‌ به‌ مه‌چه‌کیه‌وه به‌ر ده‌موچاوم که‌وت و به‌رز بووه‌وه، وه‌ک فیشکه‌ی مار، شریخه‌یه‌کی باریکی لێوه هات، به‌ر ته‌پلی سه‌ری سه‌گه‌که‌ که‌وت. هه‌ر ئەوه‌می، ده‌نگیکی گرم به‌رگوێ که‌وت:

– هۆ، پیت وایه، ئهوهی ئی ددهی گوندیییه و خۆشت قایمقامی؟ باپیرم له ئارهوانهکه هاته خوار، به خاوهنه دنگ گرهکهی سهگهکهی گوت «مهرحهبا» قسهیان کرد. له پاشان خاوهنه چاوشینه ردین خورماییهکهی سهگهکه بوو به خانهخویمان.

زۆرم قسهی سهردهمی مندالی له بیر ماون. مانای زۆریانم، که بهره بهره گهوره بووم، دهرک کرد. سهرم له هیندیکیان سووما، به بریکیان پئ کهنیم، به هیندیکیان تووره بووم. به لام هیچ قسهیی، لهوانی به مندالی له گهرم بیستوون، هیندهی قسهی ئه شهوهی، له گوندیییه چاوشینهکه و باپیرم بیست، به درژاییی ژیانم کاری تی نهکردووم. باپیرم دنگی زۆر نهرم و ماقوول و چه له بیانه بوو. ههرچی دنگی ئهوی دیکهیان بوو گر و تووره و خرسن بوو و به پروا و شای به خۆیونهوه قسهی دهکرد.

دنگه گرهکهی ئه دهیگوت:

«به خواستی خونکار و فهتوای مهولانا حهیدهری ئیرانی، لاشهه بهردهین، له سههرز، له ناو بازار، رووت و قووت، به داریکی بی گهلاوه ههلواسرابوو، له سهرهخۆ به چهپ و راستدا جۆلانهی دهکرد. شهو بوو، له سهه سیلهی بازارهوه، سی زهلام به دیار کهوتن. به کیکیان ئه سپیکی بۆری یه دهگی پئ بوو. ئه سپیکی بی زین. هاتنه ژیر ئه داره بهردهینی پئوه ههلواسرابوو. ئهوهی لای چهپهوهیان سۆلهکهی داکنه. به دارهکهدا هه لگهرا، دهستی له بن ردینه درژه سپیهکهی بهردهینهوه برد، خهریک بوو گرئی گوریسه ته ره سابووناوییه وهک مار، به مله باریکهکه یهوه شهته کدراوهکهی دهبری. مهوادی کێرد له گوریس تراز، یه کسهر بهر مله بستئ درژبووهوهکهی لاشهکه کهوت. خوینی لی نه هات. کوره رهنگی زهره هه لگهرا. له پاشان، دانه وییهوه، برینهکهی ماچ کرد، راست بووهوه. کێردهکهی توور هه لدا، دیسان تی هه لچوووه، گرئ له نیوه پتر براوهکهی، به دهستی کردهوه، باوکی جگه رگۆشه یهکی له خه و راچووی باوهشی، چۆن له هامپزی دایکی دهکا، ئه ویش لاشهکهی بهردهینی بهو چهشنه به باوهشی ئهوانی خواری سپارد.

ئەوانىش لاشەي پرووتيان لەسەر ئەسپى رووت دانا. ئەوھى وەسەر دار
 كەوتبوو ھاتە خوار. لە ھەمووان لاوتر ئەو بوو سەرى ئەسپە پرووتە
 يەدەگەكەي بە لاشەي پرووتەو، راکيشا، ھات بۆ گوندەكەي ئيمە. لاشەكەي
 لەو سەر يالە، لە بن دارە رەشەكە ناشت، دوایى سوارەكانى خونكار
 گوندەكەيان پشكنى ھەركە سوارەكان رویشتن، لاوھكە لاشەكەي لە بن دارە
 رەشەكە دەرتنا. گوتى نەوھكا سوارەكان جارێكى ديكە بگەرپنەو، لاشەكە
 بدۆزنەو، بردى، ئیدی نەگەرپنەو.

باپيرم دەپرسى:

– جا تۆ لە روودانى ئەمە، بەو چەشنە دۇنيای؟

– بىگومان. ئەمە باپيرم، باوكى دايكم بۆي گيرامەو. ئەویش باپيرى بۆي
 گيراوھتەو. ئەویش باپيرى باپيرى بۆي گيراوھتەو. ئیدی پشناویشت ھەروا
 دەروا...

جگە لە ئيمە، ھەشت نۆ دە گوندييى لە ژوورئ بە دەورى ئالقهى پرووناكيبە
 بەلەكەكەو، كە ئاگردانەكەي بەرھنگى سوور رەنگ كرديوو، دانىشتبوون،
 ناوبەناو يەك دووانىكيان دەبزوون، دەستيان، يا لايەكى دەموچاويان، يا
 لاشانىكيان بەر ئالقه پرووناكيبەكە دەكەوئ، سوور دەبئ.

گوتم لە دەنگى ردين خورمايبەكەيانە:

– ئەو ديسان دەگەرپتەو. رووت و قووت بە دارەو ھەلواسراو، رووت و
 قووت دەگەرپتەو.

باپيرم پئ دەكەنئ، دەلئ:

– ئەم بير و بروايەي ئيوە لە بير و برواي مەسيحيبەكان دەچيئ. ئەوانىش
 دەلئن عيسا پتغەمبەر دووبارە دەگەرپتەو سەر دنيا. نەك ھەر ئەوان،
 موسلمانى وا ھەن، ئەوانىش بير و بروايان وايە كە عيسا پتغەمبەر، رۆژئ
 دئ، لە شامى شەريف بەديار دەكەوئ.

ئەو، يەكسەر وەلامى قسەكانى باپيرم ناداتەو. بە دەست و پەنجە

ئەستورەكانى چۆكى دەگرئى، خۆى كۆ دەكاتەوہ. وا بە تەواوى لەشى
كەوتووہتە ناو ئالڤە پروناكییەكەوہ. لەلاړا چاوم لەدەموچاویەتى. كەپوویەكى
گەورە و رېك و راستى ھەبە. وەك لە گژ مروړ ړاچى واى قسە دەكرد:

– دەلّين، عيسا پيغەمبەر بە گوشت و ھېسك و پرووسك و رډينهكەى
خۆبەوہ زیندوو دەبیتەوہ. بەلام بەدرەدینى ئیمە بى ھېسك و پرووسك و بى
رډين و بى سمیل، وەك نیگای چاوان، وەك قسەى زمانان، وەك ھەناسەى
سینگان زیندوو دەبیتەوہ. دەلّى ئەمە دەزانم... ئیمە بەندەى بەدرەدینین. كە
دەلّين بەدرەدین زیندوو دەبیتەوہ، مەبەستمان ئەوہیە كە قسە و نیگا و
ھەناسەكەى لە ناو ئیمەدا زیندوو دەبیتەوہ.

بێدەنگ بوو. لە شوینەكەى خۆى ھیورییەوہ. جا باپیرم بە زیندوو بوونەوہى
بەدرەدین ېروای ھینا یا نەھینا، ئەوہ نازانم. بەلام من خۆم لە تەمەنى نۆ
سالیما ېروام بەمە ھینا. ئیستاش وا تەمەنم سى و ئەوہندە سالەبە ھەر
ېروام واہە.

نەخشەکانی ناوئەم کتیبە بەپەڕی ھونەرمەندی کورد عابدین
دینۆ دروست کراون و لە چاپە تورکییەکەیی سەرجهمی
بەرھەمی شاعیر وەرگیراون، کە لە بولغاریا لە چاپ دراوہ.